

quæ habet *aculeos* tenues, nigros, præ-acutos, tenui membrana anteriori parte nigra, posteriori vero alba connexos, quibus venenatum vulnus infligit, multoque perniciosius quam branchiarum aculeis. Ab hac, pinna incipit ad caudam usque continuata, quæ magna est, lata, atque adeo bifurca. Alia denique est a *podice* ad caudam etiam usque: qui diverso in hoc quam in aliis piscibus loco situs est: cum enim alii in medio eum habeant ventre, alii vero inferius versus caudam, in Dracone non procul a branchiis distat: unde fit, quod brevis admodum ventris ejus sit capacitas interna, cum tamen carnosus sit et satis amplus *ventriculus*. Colore est vario. Dorso enim fusco est, ventre candido, lateribus lineis aureis transversis pulchre distinctis. *Alter*, qui forte non male Dracunculus Plinii vocari poterit, quemque Salviatus minorem vocat, in nonnullis a priore differt. Cum enim major crebro ad libram unius et duarum etiam aliquando magnitudinem excresecat, (Rondeletius in Oceano aliquando cubiti magnitudinem attingere tradit) minor ne dimidiam quidem libram implet: præterea capite et corpore reliquo non rotundo, ut major; sed in latera compresso est: cujus denique latera non subluteo solum colore, quo major ille insignitus est, sed frequentibus etiam et obliquis ad caeruleum colorem vergentibus lineis pulcherrime depicta sunt. Aldrovandus quatuor Draconis species exhibet. Prior aculeo ad branchias, pinnarumque numero cum præcedenti convenit, colore vero et maculis lineisque differt. *Os* branchiarum colore sunt roseo, sed in extremitatibus aureo. Aculeus item aureus, sicuti et pinnae, quæ sunt ad branchias: quæ vero in pectore conspiciuntur, albicant, caeteræ subvirent. *Os* prone quoque viride, supine albicat. Dorsum ex subviridi fuscescit, maculis rotundis ad castaneum vergentibus densissimis conspersum, *Venter* argenteis lineis crassiusculis contrario invicem ordine oppositis decoratur. Cauda tota ex caeruleo ad amethystinum ten-

dit. *Alter*a species in vertice insignem habet aculeum; colore est in dorso subcastaneo, ventre albo, valde maculosa. Pinna cervicis inter quatuor priores aculeos in summitate atra est, caetera fusca: quæ vero ad caudam usque protrahuntur, et cauda etiam ipsa, coloris fere sunt violacei. *Tertia*, capite est castaneo, præter os, quod prone supineque fere violaceum est. Oculi, in vertice fere ut in Callionymo, inter duos locati aculeos. Pinnae branchiarum et pectoris, item quæ in ventre est, roseo sunt colore: Quæ vero in cervice cernitur, ad quartum usque aculeum violaceo, caetera albicat, et rotundas, fusci coloris maculas ostendit, quemadmodum et subsequens, quæ ad caudam usque excurrit. Dorsum ad castaneum vergit, et nigricantibus maculis insignitur. Latera et venter viridescunt. *Quarta ac postrema*, magna ex parte castanei est coloris, dilutioris in capite, intensioris in dorso. Lineæ, quæ a branchiis sunt ad caudam usque, planæ ferrugineæ. Tota pars supina candidat. Pinnae ad branchias et ad pectus, rubrae sunt: caeteræ caeruleæ, sed aristæ habent rubras. Cauda præterea in extremo ferruginea est. *Locum* si spectes, Bellonius pelagium æque ac littoralem scribit. Aristoteli simpliciter talis est. Oppiano in petris, et arenis pascitur. Lorigunculis et aliis minutis piscibus vescitur, ideoque Nicander ἀλιβράειον, *maris vastatorem*, Aelian. H. Epicharmus ἀλιμιον nominat. Gregalem non esse vel inde conjicies, quod nunquam plures capiantur. Mirum etiam, si verum est, si manu dextra attrahere coneris, violenter reniti; si sinistra, cedere et capi, quod Aelianus prodidit, nec minus, eo tempore cum piscium genus amore tenetur, in vulnere quod iste inflixisset, pisciculos illi similes procreatos fuisse, quod multorum piscatorum testimonio narrat Gillius. Ictum ejus venenatum esse, piscatorum periculo certum est, sæpe nomas, sæpe febres et inflammationes excitat, plusque a vivo quam mortuo periculi. Remedia varii varia ostentant. Plinio Mullus illitus aut in cibo sumptus prodest.

Aldrov. l. c.

Aelian. H. A. l. 5. c. 37.